

Protocol hoofdluisbestrijding

Versie November 2024

Bronnen:

LCI-richtlijn Hoofdluis (www.rivm.nl)

www.hoofdluizen.nl

Inhoudsopgave

Inleiding

2. Hoofdluis

2.1 Achtergrondinformatie over hoofdluis

2.2 Hoe krijg je hoofdluis

2.3 Hoe ontdek je hoofdluis

3. Hoe behandel je hoofdluis

3.1 Kammen

3.2 Kammen in combinatie met een antihooftluismiddel

3.3 Warme lucht

3.4 Neten verwijderende middelen

3.5 Schoonmaak en aanvullende maatregelen Let op, gewijzigd advies!

4. Verantwoordelijkheden bij de aanpak van hoofdluis

4.1 Ouders

4.2 School, wat doet De Lantaerne?

4.3 GGD

5. Stappenplan controles op school

6. Bijlagen

6.1 Link naar filmpjes met uitleg en informatie over hoofdluis

6.2 Link naar Uitleg kammen

6.3 Link naar RIVM

1. Inleiding

Hoofdluis is (wereldwijd) op veel (basis)scholen een regelmatig terugkerend probleem en het is moeilijk om er vanaf te komen. Dat komt omdat hoofdluis erg besmettelijk is. Hoofdluis verspreidt zich razend snel. Hoe eerder u erbij bent, hoe kleiner de kans dat de hoofdluis zich uitbreidt. Vaak controleren is dus belangrijk, zowel thuis als op school.

Als er hoofdluis heerst, dan is een zorgvuldige, effectieve aanpak nodig.

In dit protocol vindt u alle informatie over hoofdluis, de aanpak, de taken van school, ouders en GGD. De school wordt gezien als de plaats waar hoofdluis zich verspreidt en ouders vinden soms dat de schoolleiding een oplossing moet zoeken voor het hoofdluisprobleem. Noodzakelijk in het bestrijden van hoofdluis is de samenwerking van ouders en school. Ouders hebben de verantwoordelijkheid voor hun eigen kinderen en de school heeft de verantwoordelijkheid voor het leefklimaat van alle kinderen op school.

Ervaringen op verschillende scholen in het land hebben geleerd dat er uitstekende resultaten worden bereikt wanneer de ouders op school zelf betrokken worden bij, en zorgdragen voor, de uitvoering van de hoofdluiscontrole. Door het opzetten van een ouderwerkgroep kan hoofdluis zo vroeg mogelijk worden gesignaleerd en adequaat worden aangepakt.

Het doel van dit protocol is ouders en school te motiveren samen te werken in het bestrijden van hoofdluis bij kinderen. Dit protocol beschrijft wat de taak van de school, de ouders en de GGD is.

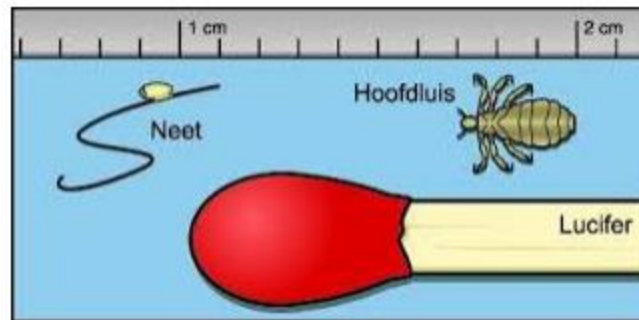
Wanneer u na het lezen van dit protocol vragen heeft of wanneer er onduidelijkheden zijn, kunt u altijd contact opnemen via het emailadres (info@rkbsdeveldhof@movare.nl).

2. Hoofdluis

2.1 Achtergrondinformatie over hoofdluis.

Luizen zijn parasieten: ze hebben een ander levend wezen nodig om te leven. De hoofdluis haalt zijn voedsel uit mensenbloed. Elke diersoort en ook de mens heeft zijn eigen luizen. De luis van een hond kan niet overleven op een mens of omgekeerd.

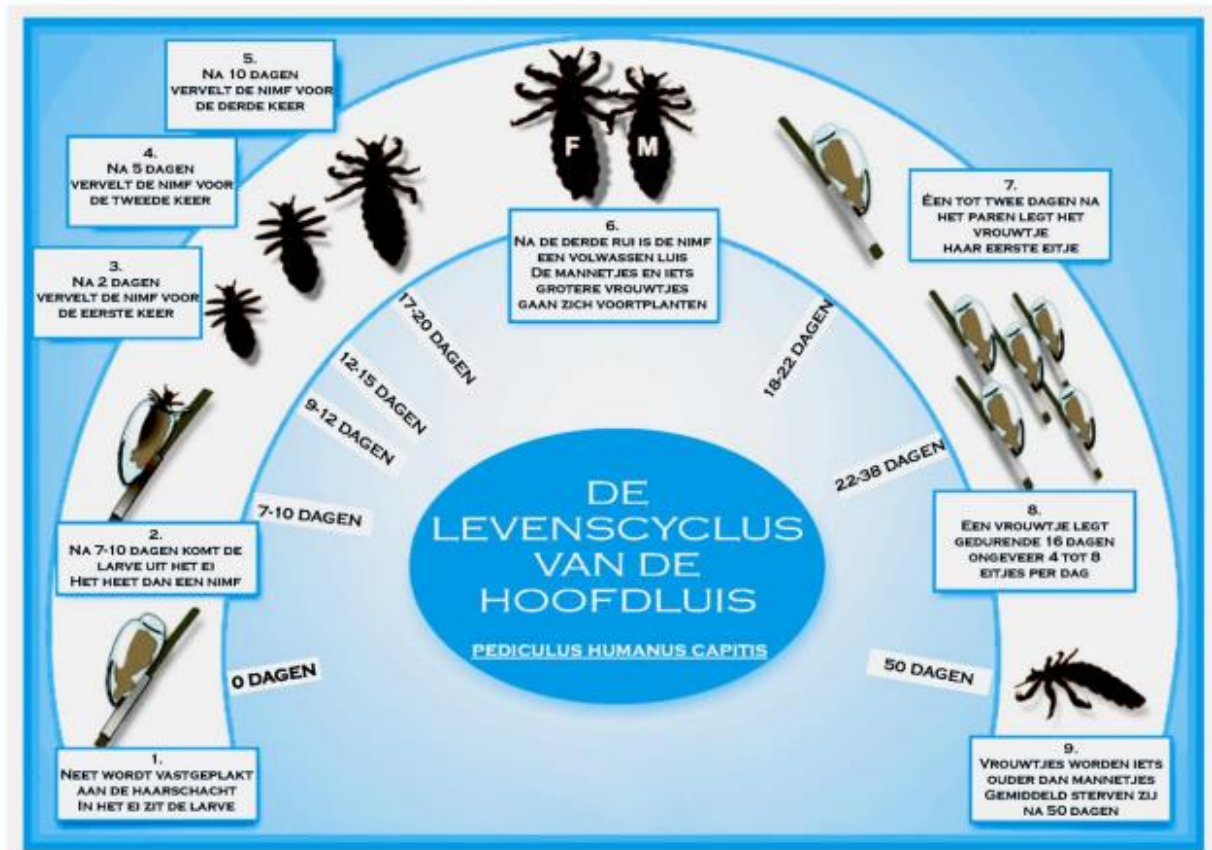
- De luis, die bij de mens voorkomt, varieert in grootte tussen 1 en 3 mm (zo groot als de kop van een lucifer) en is er speciaal op gebouwd om te leven tussen de hoofdharen. De kop van de luis is uitgerust met een zuigapparaatje. Hiermee prikt de luis een paar keer per dag door de hoofdhuid heen om bloed op te zuigen.

- Na het zuigen van bloed krijgt de luis een rodere kleur, normaal is de luis grijs/bruin van kleur.
- Een luis is een insect en heeft 6 poten. Met deze poten kan hij zich aan de haren vastklampen. Bijv. bij het schudden van het hoofd, haren kammen of wassen houdt de luis zich hiermee stevig vast.
- De luis gedijt prima bij de lichaamstemperatuur van de mens. Als het te warm wordt vinden ze dat niet prettig. Iemand met koorts wordt door luizen verlaten. Ook een te lage temperatuur overleven ze niet. Men zegt dat de meeste luizen buiten de hoofdhuid maximaal 48 uur kunnen overleven bij kamertemperatuur zonder bloed. Als ze dan nog geen warmte hebben gevonden, sterven ze.
- Een luis leeft ongeveer 4-6 weken. Een luis legt ongeveer 4 tot 8 eieren per dag: dit zijn neten. In een heel 'luizenleven' legt een luis wel ongeveer 250 neten.
- Luizen leggen hun neten aan de basis van het haar, dicht op de hoofdhuid. Deze neten zitten vastgekleefd aan de haren. Men vindt ze vooral op de warme, donkere plekken zoals onder de pony, achter de oren, in de nek en soms op de kruin (bijvoorbeeld als het haar opgebonden is in een paardenstaart).
- Neten lijken op zoutkorreltjes. Regelmatig worden neten verward met roos. Het verschil met roos is overduidelijk: roos zit los en neten zitten vastgekleefd aan de haren. Neten

groeien met het haar mee, dus hoe verder de neet van de hoofdhuid af is, hoe langer geleden deze gelegd is.

- Na ongeveer 7 dagen komen de neten uit en vervolgens is de jonge luis na 7 tot 10 dagen alweer in staat om zelf eieren te leggen.

Bron: www.hoofdluisvrij.nl

- We spreken van een verse neet, als de neet zich dicht op de hoofdhuid bevindt. Als de neet zich 2½ cm of verder van de hoofdhuid bevindt, dan is dat een oude neet. Het gevaar van besmetting is dan verdwenen.

- Hoofdluizen dragen geen ziekten over. Door krabben kunnen wel korstjes op de hoofdhuid ontstaan. Hierbij kunnen infecties optreden die zorgen voor jeuk. Over het algemeen is het hebben van hoofdluis niet ernstig. Wel is het belangrijk hoofdluis te behandelen. Want als u te lang wacht met behandelen, breiden de luizen zich uit en bestaat de kans dat de luizen ook op anderen worden overgedragen.

Hoofdluis gaat niet vanzelf weg, behandeling is dus noodzakelijk!

2.2 Hoe krijg je hoofdluis?

Luizen kunnen niet vliegen of springen. Het zijn 'overlopers'. Als kinderen tijdens het spelen met de hoofden dicht bij elkaar komen, kruipen de luizen gemakkelijk over van het ene hoofd op het andere.

Iedereen kan hoofdluis krijgen. Ze komen voor op gewassen haar maar ook op ongewassen haar. Hygiëne speelt dan ook geen rol in het wel of niet krijgen van hoofdluis. Omdat kinderen meer bij elkaar in de buurt komen, bijvoorbeeld bij het spelen, komt hoofdluis bij hen wel vaker voor dan bij volwassenen. Binnen het gezin en op school krijgt hoofdluis veel kans om over te lopen.

Het RIVM voert in 2015 nader onderzoek naar hoofdluis. In de zomer van 2015 is een eerste belangrijke uitkomst dat hoofdluis aanzienlijk minder voorkomt op hoofden met haarlak/-gel! Andere uitkomsten waren o.a. dat meisjes veel vaker hoofdluis hebben dan jongens en dat het zo goed als evenveel voorkomt op de middelbare school als op de basisschool.

2.3 Hoe ontdek je hoofdluis?

Kort na de besmetting met hoofdluis, merkt u nog helemaal niets. Meestal ontstaan pas klachten bij de aanwezigheid van meerdere luizen. Jeuk is de belangrijkste klacht bij hoofdluis. Dit kan ontstaan één tot twee weken na de besmetting.

Om vroegtijdig hoofdluis te ontdekken is regelmatige controle van de kinderen belangrijk, zowel thuis als op school.

- Thuis: ouders moeten hun kinderen regelmatig controleren met behulp van een luizenkam;
- School: alle leerlingen na elke schoolvakantie of na een melding van hoofdluis door de ouderwerkgroep laten controleren.-> Op De Veldhof worden alle kinderen voor en na iedere schoolvakantie controleert op hoofdluis.

Hoe ontdek je hoofdluis bij iemand?

- Door te kijken tussen de haren of er luizen of neten te zien zijn. Ze zijn vooral te vinden in de nek, achter de oren en in de pony. Als u geen luizen ziet, maar wel grijswitte puntjes, kan het toch om hoofdluis gaan. Die puntjes kunnen neten zijn.
- Het haar kammen met een luizenkam. Kam boven een vel wit papier. De luizen vallen dan op het papier.

- Op YouTube zijn filmpjes te vinden over hoe het controleren in zijn werk gaat, zie ook nr. 5.1 van dit protocol 'Links naar filmpjes o.a. RIVM met uitleg en informatie over hoofdluis'.

Wanneer heeft een kind hoofdluis?

- Als u levende hoofdluizen ziet op het hoofd.
- Als er door kammen levende luizen worden gevonden.
- Als de neten maximaal 1 cm. van de hoofdhuid zijn verwijderd.

Wanneer heeft een kind geen hoofdluis?

- Als u geen levende luizen vindt.
- Als de neten verder dan 1 cm van de hoofdhuid zijn verwijderd.

Het herkennen van een hoofdluisbesmetting kan lastig zijn. Zorg in ieder geval voor een goede verlichting. Het is moeilijk onderscheid te maken tussen neten die nog een larve bevatten of neten die al leeg zijn. Lege neten groeien met het haar mee, dus hoe verder de neet van de hoofdhuid af is, hoe langer geleden deze is gelegd. Neten die verder dan 1 cm van de hoofdhuid zitten, bevatten geen larve meer. Soms klagen kinderen over jeuk op de hoofdhuid of ze krabben geregeld. Dan is het goed om eens extra te controleren. Hoofdluis gaat echter niet altijd samen met jeuk.

Waarom is het belangrijk dat de diagnose hoofdluis goed wordt gesteld?

In de eerste plaats omdat kammen bij diagnose hoofdluis veel tijd en discipline van de ouders kost en om te voorkomen dat ouders onnodig gaan behandelen met antihooftluismiddelen. Dat werkt resistentie in de hand.

Ten tweede is het voor ouders heel vervelend als hen wordt verteld dat hun kind hoofdluis heeft, terwijl dit niet klopt. Hierdoor kunnen ouders geïrriteerd raken.

Wat te doen bij het ontdekken van (levende) hoofdluis?

Als er hoofdluis is ontdekt, dan moet er actie worden ondernomen:

- Ouders moeten dit zo spoedig mogelijk melden aan de school, maar ook aan sportclubs, vrienden buiten school e.d.
- School meldt de andere ouders dat er hoofdluis heerst op school
- Ouders adviseren besmette kind te behandelen door middel van de uitkammethode
- Ouders adviseren om thuis alle gezinsleden te controleren
- Ouders adviseren na behandeling de kinderen elke dag thuis controleren, totdat het kind luisvrij is.

3. Hoe behandel je hoofdluis

Als hoofdluis is gevonden zijn er drie manieren om hoofdluis te behandelen:

- 3.1 kammen met de netenkam
- 3.2 kammen in combinatie met een antihooftluismiddel
- 3.3 warme lucht

3.1 Kammen met een netenkam

Kam gedurende 14 dagen elke dag het haar met een fijntandige metalen kam in combinatie met crèmespoeling.

De metalen netenkam verwijdert neten en luizen. Het is een fijne metalen kam die de neten van het haar loshaalt. Een metalen netenkam met lange tanden werkt prettiger bij dik en of krullend haar, je kan dan beter bij de hoofdhuid komen. Eventueel kunt u een gaasje op de netenkam prikken, de neten en kluizen blijven dan in het gaasje hangen. De plastic luizenkam: is een plastic kammetje met dicht op elkaar staande tanden. Hij is geschikt om levende luizen op te sporen.

U gaat als volgt te werk (zie ook de bijlage, 5.2 Uitleg met duidelijke foto's van de Luizenkliniek over het kammen van (half) lang en/of dik haar)

- Maak het haar door en door nat. Verdeel crèmespoeling door het haar (niet uitspoelen);
- Bescherm de ogen met een washandje en kan dan eerst met een gewone kam de klitten uit het haar;
- Houd het hoofd voorover boven een wasbak of een stuk wit papier. Pak de fijntandige stalen kam en kam het haar van achter naar voren, tegen de hoofdhuid aan; start bij het ene oor en schuif plukje voor plukje, na elke kambeweging op naar het andere oor. Vastgeplakte neten kunt u eventueel losweken door deppen met azijn;
- Veeg tijdens de kambeurt de kam regelmatig af aan en papieren servet of zakdoek. Spoel gevonden luizen door de wc of wasbak;
- Spoel de crèmespoeling uit;
- Na gebruik de kam reinigen door deze 1 minuut uit te koken.

3.2 Kammen in combinatie met een antihooftluismiddel

Werkwijze:

- Gebruik het antihooftluismiddel volgens de bijsluiter, herhaal dit na 7 dagen.
- Kam dagelijks gedurende 14 dagen het haar met een metalen netenkam, zie de informatie hierboven onder 3.1.

Let op: de antihooftluismiddelen moeten allemaal gecombineerd worden met de uitkammethode: twee weken het haar dagelijks doorkammen met een netenkam. In de vorm van shampoos, sprays, crèmes en lotions zijn verschillende producten verkrijgbaar. Het verschil heeft vooral te maken met de werkzame stof die erin zit. Op dit moment biedt geen enkel middel 100% garantie.

Welk antihooftluismiddel kies ik?

Wilt u een antihooftluismiddel gebruiken, kies dan in ieder geval voor een geregistreerd product. Dit wil zeggen dat het College te beoordeling van Geneesmiddelen het middel beoordeeld heeft en werkzaam en voldoende veilig vindt. In Nederland zijn meerdere middelen geregistreerd.

Middelen op basis van dimeticon hebben de voorkeur omdat deze middelen geen insecticiden bevatten en omdat er geen resistentie kan ontstaan tegen deze middelen. Geadviseerd wordt een middel met dimeticon te gebruiken dat is geregistreerd als geneesmiddel. Informeer bij de drogisterij over geschikte producten.

In alfabetische volgorde zijn dit middelen op basis van:

- Dimeticon (bijvoorbeeld XT luis) RIVM geeft de voorkeur aan dit middel als men een middel wil gebruiken, omdat luizen hier niet resistent tegen worden.
- Malathion (bv prioderm lotion)
- Permetrine

Let op: Een kind dat behandeld is met een middel waar Malathion in zit, mag op de dag van behandeling niet zwemmen. Dit omdat Chloor de werking van Malathion tegengaat. Malathion en Permetrine hebben een chemische werking. Dimeticon kapselt luizen in waardoor zij stikken (mechanische ademwegbelemmering).

Het gebruik van malathion en permetrine wordt afgeraden aan zwangeren en vrouwen die borstvoeding geven. Kinderen jonger dan 6 maanden mogen alleen onder medisch toezicht worden behandeld met dimeticon, malathion of permetrine.

Preventief behandelen, dus als er nog geen hoofdluis is heeft geen zin. Dit heeft een negatief effect omdat hoofdluizen hierdoor ongevoelig worden voor de middelen.

Van overige methoden, bv etherische oliën, elektrische luizenkam is de werking niet aangetoond. Deze worden dan ook afgeraden.

Hoe gebruik je antihooftluismiddelen?

- Volg altijd de gebruiksaanwijzing;
- Kam na de behandeling met een luizenkam de dode luizen uit het haar;
- Behandel het haar na een week nog eens met hetzelfde middel;
- Zoals gezegd, de antihooftluismiddelen moeten altijd gecombineerd worden met de uitkammethode: gedurende twee weken het haar dagelijks doorkammen met een netenkam;

- Informeer naar bijwerkingen en contra-indicaties, want kinderen met hooikoorts, cara of eczeem kunnen gevoelig zijn voor één van de werkzame stoffen. Lees de bijsluiter goed door en volg de werkwijze die daar in staat.

Tegen antihooftluismiddelen is de hooftluis steeds vaker resistent (ongevoelig) Als een middel niet werkt, probeer dan een middel waar een andere werkzame stof in zit.

Oorzaken van therapiefalen (de hooftluis blijft dus aanwezig) zijn:

- Herbesmetting (het kind krijgt via een ander kind of ouder opnieuw hooftluis);
- Onjuist gebruik van het middel;- Het achterwege laten van het dagelijks kammen gedurende 14 dagen;- Resistentieontwikkeling tegen malathion of permetrine. Bij verdenking op therapiefalen door resistentie kan gekozen worden voor een tweede behandeling met een product met een andere werkzame stof.

3.3 Warme lucht

Deze behandeling kan alleen door professionals worden uitgevoerd. Informeer bijvoorbeeld bij uw huisarts naar de mogelijkheden. Een relatief nieuwe ontwikkeling is het gebruik van warme lucht om luizen uit te drogen en hierdoor te doden. Er zijn verschillende apparaten in ontwikkeling. In Nederland is de zogenaamde AirAllé (voorheen LouseBuster) verkrijgbaar voor professionals. Dit apparaat heeft een CE-markering en is daarmee in de EU verkrijgbaar als medisch hulpmiddel. Uit twee studies blijkt dat door een halfuur durende behandeling met warme lucht (59°C) tot 88% van de luizen en 99,2% van de eitjes gedood wordt. Voor het slagen van de behandeling is het belangrijk dat zorgvuldig en met vaste intervallen ieder deel van het haar wordt behandeld. Nieuwe professionele gebruikers kunnen, mits zorgvuldig geïnstrueerd, met de AirAllé hooftluis succesvol behandelen.

3.4 Neten verwijderende middelen

Neten blijven aan een haar vast zitten, ook al zijn zij oud. De lijm waarmee zij vastzitten is op te lossen door gebruik van:

1. Natuurazijn en water

Maak een mengsel van 2 delen azijn met 1 deel water. Hiermee moet het haar goed ingewreven worden (bijvoorbeeld met een katoenen doek). Laat het azijnmengsel een half uur inwerken, kam daarna het haar goed door worden met een luizen-of netenkam, en vervolgens het haar goed uitspoelen

2. Neetex

Dit is geen insecticide; het middel is alleen bedoeld om dode neten uit het haar te verwijderen. Neetex moet gebruikt worden ná behandeling met een insecticide. Het wordt geleverd als crèmespoeling, die het haar makkelijker kambaar maakt. Voorzorgsmaatregelen betreffen alleen het vermijden van contact met de ogen. Na behandeling moet het haar zorgvuldig worden

uitgekamd met een netenkam. N.B.: Neten regelmatig (bijv. elke dag een paar neten) verwijderen met de vingernagels kan goed helpen om het haar luizen-en netenvrij te krijgen. De neten dienen na het verwijderen goed door de wasbak gespoeld worden.

3.5 Schoonmaak en aanvullende maatregelen

In maart 2011 is de richtlijn aangepast, maatregelen zoals het wassen van beddengoed, knuffels, jassen en het stofzuigen van de auto zijn niet meer nodig omdat overdracht via beddengoed e.d. nooit wetenschappelijk is aangetoond. Ook het gebruik van luizenzakken en luizencapes wordt niet meer actief geadviseerd. **De nadruk ligt in het nieuwe advies op kammen, kammen en kammen!** Dat is de enige manier om de luizen écht weg te krijgen.

- Omdat luizen hoofdzakelijk overgebracht worden door haarcontact, is de kans groot dat andere gezinsleden ook hoofdluis hebben. Het is daarom van belang met een fijntandige kam het hele gezin te controleren en besmette gezinsleden gelijktijdig te behandelen.
- Controleer daarna wekelijks, gedurende 2 weken het (natte) haar van alle gezinsleden met een fijntandige kam.
- Als er luizen zijn, is het belangrijk om de directe omgeving te waarschuwen. Andere ouders/verzorgers kunnen dan meteen met een fijntandige kam het (natte) haar van hun kinderen controleren.
- Het is belangrijk dat alle kinderen met hoofdluis uit één klas (of club etc.) gelijktijdig worden behandeld.

4. Verantwoordelijkheden en taken bij de aanpak van hoofdluis

Hoofdluis is op veel (basis)scholen een regelmatig terugkerend probleem en het is moeilijk om er vanaf te komen. Dat komt omdat hoofdluis erg besmettelijk is. Hoofdluis verspreidt zich razend snel. Hoe eerder u erbij bent, hoe kleiner de kans dat de hoofdluis zich uitbreidt. Vaak controleren is dus belangrijk, zowel thuis als op school. Als er hoofdluis heerst, dan is een zorgvuldige, effectieve aanpak nodig. Ouders, school en GGD hebben op dit terrein ieder hun eigen taken, verantwoordelijkheden en mogelijkheden.

4.1 Ouders

De ouders zijn de eerst verantwoordelijken voor opvoeding, vorming en verzorging van hun kinderen. Als hoofdluis is geconstateerd bij hun kind moeten andere ouders en de school worden gewaarschuwd. Ouders zijn verantwoordelijk voor de behandeling om verdere besmetting te voorkomen. Preventief kunnen ouders bijvoorbeeld wekelijks het haar van hun kinderen controleren op hoofdluis of neten.

4.2 Wat kan een school doen?

De school is verantwoordelijk voor de hygiëne en het leefklimaat op school. Ook het nemen van maatregelen ter voorkoming van hoofdluis en het voorkomen van verspreiding van hoofdluis hoort hierbij. Het advies van de GGD aan scholen is: een periodieke luizencontrole door een ouderwerkgroep en een juiste aanpak bij constatering van hoofdluis.

- School moet op zijn minst ouders van de juiste informatie over hoofdluisbehandeling kunnen voorzien
- School kan een ouderwerkgroep opzetten
- School kan het beleid ten aanzien van hoofdluis opnemen in het schoolreglement.

In principe mag school een kind niet naar huis sturen voor hoofdluis. Dit is namelijk in strijd met de leerplicht.

Als je bedenkt dat het kind de dag ervoor ook gewoon op school heeft rondgelopen is er weinig reden om die paar uur op de dag dat je de luizen vind enorm in paniek te raken. Het GGD standpunt is: niet naar huis sturen maar de ouders en de rest van de klas wel goed informeren en een nacontrole houden.

4.3 Wat doet de GGD?

- De GGD heeft een voorlichtende, adviserende en ondersteunende taak ten aanzien van hoofdluisbestrijding. Voor een ouderavond of een instructie aan de ouderwerkgroep kan een beroep op de GGD gedaan worden.
- De GGD kan begeleiden bij het opzetten van een hoofdluis ouderwerkgroep
- De GGD kan in geval van steeds terugkerende hoofdluis bij een kind een huisbezoek doen.
- De GGD kan NIET de verantwoordelijkheid van de ouders en die van de school overnemen.
- De GGD zorgt dat scholen van de juiste informatie worden voorzien.

5. Stappenplan controles op school

Alle leerlingen op basisschool de Veldhof worden door de ouderwerkgroep gecontroleerd op luizen.

Stappenplan

1. De contactpersoon van de school stelt de ouders middels een bericht via ISY op de hoogte van de komende controle. Daarnaast staan alle controles vermeld op de jaarkalender van school. De controles vinden plaats op iedere woensdag na een schoolvakantie. De her-controle vindt plaats, weken na de eerste controle.
2. Iedere leerkracht bereidt de groep zelf voor op de controles. Er wordt aan de kinderen niet verteld of ze wel of geen hoofdluis hebben. Als er hoofdluis gevonden wordt, worden de ouders hiervan op de hoogte gesteld door de leerkracht van de betreffende groep.
3. In overleg met de contactpersoon wordt afgesproken waar de controle per groep plaatsvindt. Let hierbij op goede verlichting.
4. Per keer gaan zo'n 3 kinderen mee naar de plaats van de controle. Houd hierbij de volgorde van de leerlingenlijsten aan.
5. Controleer op de volgende plaatsen: • de haren achter de oren, • de kruin, • de haren in de nek, • de haren onder de pony. Til de haren op bovengenoemde plaatsen op (eventueel met behulp van een luizenkam).
6. Registreer de bevindingen op de leerlinglijst. Registreer als volgt: • GN = geen neten • VN = verse neten • ON = oude neten • L = luis • A = kind is afwezig
7. Stuur het kind terug naar de klas zonder het resultaat te benoemen. Het zojuist gecontroleerde kind roept het volgende kind van de leerlingenlijst.
8. Na iedere controle (dus na ieder kind) wordt de stofkam gedesinfecteerd met een gaasje gedrenkt in alcohol 96 % en wordt de luizenkam geïnspecteerd op eventuele aanwezigheid van hoofdluis. Ook de handen worden gedesinfecteerd (mede in het kader van het besmetten met hoofdschimmel).
9. Aan het eind van de controles komt de werkgroep bijeen. Leerkrachten worden middels een gelsoten briefje geïnformeerd of er wel/geen luizen in de groep geconstateerd zijn. Bij de hercontrole worden de volgende criteria in acht genomen: • in een klas waar wél hoofdluis is geconstateerd, wordt de hele klas gecontroleerd. • in een klas waar géén hoofdluis is geconstateerd, worden alleen de kinderen gecontroleerd die de eerste keer afwezig waren.

10. Na de controle van de kinderen dient het materiaal gereinigd te worden.

11. Hardnekkige gevallen of problemen met ouders kunnen worden doorgegeven aan de contactpersoon of directeur van school. Zo nodig kan hulp van de verpleegkundige van de GGD ingeroepen worden. Deze kan contact opnemen met de ouders. Ouders kunnen ook zelf bij vragen contact opnemen met de jeugdverpleegkundige verbonden aan de school.

12. Wanneer er bij een leerling na de 2e hercontrole nog steeds luizen/neten wordt geconstateerd, meld de ouderwerkgroep dit bij de contactpersoon of directie. Eén van hen neemt hierover contact op met de ouder(s) van het betreffende kind en meld dat ook de GGD ingeschakeld wordt. Het verzoek van school is dan of de GGD contact wilt opnemen met betreffende ouders om samen te gaan kijken hoe ze de hoofdluis het best kunnen gaan bestrijden.

6. Bijlagen

6.1 Links naar filmpjes en folders o.a. RIVM met uitleg en informatie over hoofdluis Filmpjes

Filmpje:

https://www.youtube.com/watch?v=HNkgAlxy1zo&list=UUVHvRJWSXP_txjODgD61sKg&index=6

6.2 Uitleg kaminstructie

[Kaminstructie bij hoofdluis en neten | Hoofdluizen.nl](#)

6.3 Richtlijnen RIVM

[Hoofdluis | LCI richtlijnen](#)